

omtalte Dom paa 3 Maaneders Fængsel over Hr. Hørup, og hvor det viste sig, at Hr. Sylows Ære var saa tilben, at det ikke kunde lade sig gøre, at Hr. Hørup, som den Gang var Medlem af dette Ting, havde sin Frihed, indtil dette Tings Arbejde var sluttet, men at han den 12te November, netop samtidig med at, disse Oplysninger om Hr. Sylow kom til Kjøbenhavn, maatte tilskrive dette Tings højtærede Formand et Brev, som lyder saaledes: „Fra Kjøbenhavns Politikammer har jeg modtaget Meddelelse om, at en i Højesteret mod mig affaag Fængselsdom paa 3 Maaneder vil blive eksekveret i Morgen, Onsdagen den 13de November. Da en Henvisning fra min Side til Grundlovens § 57 og Folketingets manglende Samtykke er forbleven uden Virkning, vil jeg saaledes fra i Dag være affaaeren fra yderligere at deltage i Tingets Arbejde. Verbødigt Hørup“. Se, paa den ene Side var Politiet saa tilben over Hr. Sylows Ære, at Hr. Hørup ikke kunde sidde her i Tinget, indtil dette Tings Arbejde var afsluttet, men maatte arresteres den 13de November, midt under Tingets Arbejde eller rettere sagt allerede i Begyndelsen af Tingets Virksomhed. Paa den anden Side fandt den højtærede Justitsminister ingen Anledning til at efterkomme, hvad jeg maa tillade mig at forment var hans Pligt i Henhold til Forordningen af 27de September 1799, at paalægge Hr. Sylow at anlægge Sag mod det Blad, som havde rettet saa graverende Beskyldninger mod ham, og Hr. Sylows Ære var heller ikke saa tilben, at han af egen Drift fandt Anledning til at anlægge Sag mod Naalborg Amtstidendes Redaktør. At det ikke skulde være kommen enten til Hr. Sylows eller Justitsministerens Kundskab kan ikke en Gang forklæres derved, at Retfærdigheden og undertiden ogsaa dens Bogtere ere blinde. Thi disse Artikler blev ikke alene optagne i Naalborg Amtstidende, men derefter blev de optagne i Politiken, Aarhus Amtstidende, Sorø Amtstidende, Bøgtør Avis, Vejle Amts Folkeblad, Horsens Folkeblad, Esbjerg Folkeblad, Odder Folkeblad, Randers Dagblad, Hobro Dagblad, Roskilde Dagblad, Fredericia Folketidende, Silkeborg Avis, Aftenbladet, Ribe Folkeblad, Holbæk Posten, Middelfart Avis, Roskilde Tidende, Morsø Folkeblad, Faaborg Folketidende, og et Resume af dem blev optaget i Bendisyssel Tidende. Det var i alt 21 Blade foruden Naalborg Amtstidende, som udgaa her i Landet og ere udbredte her i Landet, og selv den største Blindhed kunde vist ikke forhindre, at baade Hr. Sylow og den højtærede Justitsminister kom til at læse disse Beskyldninger. Jeg skal nu tillade mig

at gaa ud fra, at Beskyldninger, som rejsses i den Grad offentlig, og som ere saa graverende, maa være sandfærdige, naar de ere rejste mod en Embedsmand, og hverken denne af egen Drift eller den højtærede Justitsminister, den juridiske Administrations Chef, finder Anledning til, at der skal anlægges Sag. Maa jeg da tillade mig at gaa ud fra, at disse Misbrug virkelig have fundet Sted, saa er det for mig et Spørgsmaal af Vigtighed, om disse Misbrug egentlig have deres Grund i den bestaaende Lovgivning, og jeg maa paa det bestemteste hævde, at det ingenlunde er Tilfældet. Reglementet af 7de Maj 1846 for Arrester er i og for sig en ganske fortræffelig Lov, naar den blot blev overholdt, den har blot den Mangel, at den slet ikke bliver overholdt — jeg vilde ønske, at i Stedet for den megen skadelige eller ligegyldige Løsning, som ligger f. Eks. omkring paa vore Jærnbanestationer, som „Bort Forsvar“ og lignende Skrifter, Regeringen da vilde drage Omsorg for, at en saa vigtig Lov som Arrestreglementet var offentlig tilgængeligt paa lige og mange andre offentlige Steder, saa at Borgerne, som til enhver Tid ere udsatte for at blive arresterede, virkelig ogsaa kunde være bekendte med, hvad for en Behandling de have Krav paa, naar de ere arresterede. Det er ganske vist bestemt, at Arrestreglementet skal være opslaaet i alle Arrester, men det er ogsaa en af de Lovgivningsbestemmelser, som har den Mangel ved Siden af i øvrigt fortræffelige Egenstaber, at den ikke bliver overholdt. Se, om Varetægsarresten foreskriver — fuldstændig korrekt — Reglementet i § 16 E.: „Da Arrestanten i Varetægsarresten ikke skal udsættes for et større Onde end det, der er en nødvendig Folge af hans Friheds Indskrænkning og hans Person's Bevogtning, indtil hans Skæbne ved Dom er afgjort, vil det ikke blive ham forment, saafremt han har Midler dertil, at forstæffe sig anden og bedre Forplejning end den reglementerede, lige saa lidt som at lade indføre til sig i Arresten Sengklæder, Effekter eller Klædningsstykker, der maatte anses for at være til Nytte og Betvæmmelighed“. Altsaa, Lovgivningen bestemmer ganske klart og tydeligt — ud fra det fuldstændig rigtige Princip, at en Mand, der sidder i Varetægsarrest, er en Borger, som er sin Frihed berøvet, men som intet Onde skal lide ud over det — at han indtil videre maa anses for en Mand, der er ganske uskyldig, men hvis Tilstedeværelse man blot paa Grund af Omstændighederne maa sikre sig, saaledes at der skal ske to Ting med ham. Han skal fasholdes, saa at han ikke kan komme bort, og han skal isoleres, saa-